

РЕШЕНИЕ

№ 5972

гр. София, 21.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5846** по описа за **2021** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на Р. Б., чрез адв. С., против потвърдителната част на решение на СРС от 07.05.2021 г., постановено по НАХД № 10742/20, НО, 20-ти състав. С решението е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 17-4332-020638/16.10.2017 г., издадено от К. Д. Д. - началник сектор – отдел „Пътна полиция“ - СДВР, упълномощен със Заповед /8121з-952/20.07.2017 г., в частта, с която на касатора се налага наказание - глоба в размер на 200 лв. на основание чл. 179, ал. 2 вр. чл 179, ал. 1 т. 5, пр.1, 2 от ЗДвП за нарушение на чл. 6 т. 1 от ЗДвП. В жалбата се претендира неправилност и необоснованост на оспореното решение, издадено при съществени нарушения на административно-производствените правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 във вр. с, ал. 2 от НПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН. Изложени са доводи за допуснато нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. Твърди се неправилно тълкуване на доказателствата, неизяснена фактическа обстановка, довела до ограничаване правото на защита, липса на безспорни доказателства, обосноваващи виновно поведение на жалбоподателя. Касаторът счита, че посочените нарушения са съществени и са

довели до нарушаване правото на защита. Моли за отмяна на процесното решение в обжалваната част и постановяване на решение, с което да се отмени НП в потвърдената му част, алтернативно – за отмяна на въззиваеното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС. В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът - директора на Столична дирекция на вътрешните работи, отдел "ПП", редовно призован, не се представлява в съдебно заседание, не взема отношение по жалбата. Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал. 1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, в хода на производството пред СРС, по делото е установено от фактическа страна, че на 22.08.2017 г. в около 18:00 ч. в [населено място], по улица без име, с посока на движение от бл. № 444 към [улица], Р. Б. управлява личния си лек автомобил "БМВ" с рег. рег. № ХХ8862 и на кръстовището с [улица], при наличие на пътен знак „Б-1“, който не спазва и правейки с несъобразена скорост ляв завой по [улица]не пропуска и реализира ПТП с лек автомобил „Д. Н.“ с рег. [рег.номер на МПС], с което виновно нарушил чл. 6, т. 1 от ЗДвП. В резултата на удара, автомобилът ѝ отскача и се отклонява в ляво, връзвайки се в дърво. Съставен бил акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ с бл. № 124320/22.08.2017 г., а въз основа на него и НП № 17-4332- 020638/16.10.2017 г. на началник сектор – отдел „Пътна полиция“ - СДВР.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът е обосновал и правните си изводи. Предвид събраните и кредитирани доказателства по делото СРС е приел, че касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на посоченото нарушение на ЗДвП. Решението е правилно. При възприемане на установената от СРС, фактическа обстановка настоящият състав също намира, че при издаване на

наказателното постановление не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са обуславяли отмяната му. И в АУАН, и въз основа на него НП са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено. Така направеното описание на установеното нарушение съответства на законовото изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при които тези елементи са осъществени. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, така, че това да е възпрепятствало касатора да упражни правото си на възражения. Съществува и пълно съответствие при описанието на фактичката обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено. В хода на съдебното следствие са били изяснени в пълнота спорните факти и обстоятелства и е разкрита обективната истина по см. на чл. 13 НПК във вр.чл. 84 от ЗАНН.

Не се споделя изложеното от касатора в жалбата, че при ангажиране на административнонаказателната му отговорност в производството е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, водещо до опорочаване на атакуваното наказателно постановление и съставляващо самостоятелно основание за отмяната му. Същото е издадено от компетентен орган и в кръга на правомощията му. Не е налице нарушение по чл. 42 от ЗАНН и по-конкретно по т. 5 – законовите разпоредби, които са нарушени. Налице е точно и ясно описание на нарушението и обстоятелствата при които е извършено същото. Правилно деянието е подведено под нормата на чл. 6, т. 1 от ЗДвП, при посочване на съставомерните елементи на административното нарушение, без да е необходимо да се попълва същата с разпоредби от други закони и подзаконови нормативни актове. Спазени са изискванията на чл. 40, ал. 1 и на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН за съставяне и предявяване на акта. Същият е съставен от оправомощено със заповед на министъра на вътрешните работи по т.1.2. във връзка с чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Компетентен орган е издал и НП.

Касаторът не е бил ограничен в процесуалните си права поради неразбиране, неяснота

или друга процесуална пречка, обусловена от поведение на актосъставителя или АНО. На следващо място по съществуващото на спора СРС, правилно е установил, че оспореното НП е издадено от компетентен орган и в съответствие с материалния закон. Към делото са приложени достатъчно доказателства, в това число протокол за ПТП, схема към същия, докладна записка, приложена схема на организация на движението, от които безспорен и категоричен начин се установява нарушението, мястото на неговото извършване и неговия автор, и кореспондира със събраните гласни доказателства. Правилно и законосъобразно е била ангажирана отговорността на нарушителя. Настоящата инстанция намира за неоснователни и изложените доводи в касационната жалба, че не са обсъдени в съвкупност всички относими към случая доказателства. СРС мотивирано в решението си е изложил кои от събраните доказателства по делото цени, като последователно е обсъдил и събраните по делото гласни доказателства. При тези данни и при така установената фактическа обстановка, безспорно е установено извършеното нарушение и неговия автор и като е потвърдил НП, районният съд е постановил правилно решение, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - XXI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 07.05.2021 г., постановено по НАХД № 10742/2020 г. на СРС - НО, 3-ти състав. РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: